

O SVATÉM ZIGKMUNDOVI

Svatoroční muzika 42

V bur - gund - ské - ho krá - le Zi - giz - mun - da chvá - le chce - me se,
 Če - cho - ve, cví - či - ti, ke cti mu - čedl - ní - ka chce - me, slu -
 žeb - ní - ka sva - té - ho, zpěv krát - ký za - či - ti.

1. V burgundského krále
Zigizmunda chvále
chceme se, Čechove, cvičiti,
ke cti mučedníka
chceme, služebníka
svatého, zpěv krátký začíti.
2. Život svůj panický,
jak biskup videnský
Avitus Zigkmunda vyučil,
v almužnách, v střídmosti,
též v poníženosti,
nejvíc pak v pobožnosti cvičil.
3. Klášter i chrám svatý,
prve než byl jatý,
nákladně v Agauně vystavěl,
tudy mučedníky,
Boží služebníky
Thebejské, jak mohl, uctiti chtěl.
4. Žádal jest častěji,
prosil horlivěji,
by sebe do počtu přijali,
v tom chrámě klečíce,
vroucně se modlíce,
zpívati anděle začali.
5. Návěští mu dáno,
napotom konáno
by bylo takové zpívání:
by vychvalovali,
Bohu čest vzdávali
řeholní lidé bez přestání.
6. U těch svatých hrobu
oplakal v tu dobu
mord nad synáčkem svým spáchaný,
který z podvedení,
ano z přinucení
macechy jeho jest konaný.
7. Tu i provínění
že jest odpuštění
z přímluvy svatých jemu dáno,
Bůh ráčil zjeviti,
králi oznámiti,
jak máme o tom v knihách psáno.
8. Když pak do království
nepřátelův množství
velcí houfove se valili,
Zigkmund lid svůj bránil,
jak mohl, jej chránil,
až nepřátele svítězili.
9. Jsouc jat od vítěze,
přes francouské meze
musi Zigkmund král do vězení.
Brzo vyvedený,
do studně vhozený,
tak i s královnou vzal skončení.
10. Po třech letech tělo,
by slušnou čest mělo,
až do Agaunu se dostalo.
Na Hrad přenešené
pražský, tám uctěné,
za Karla Čtvrtého se dalo.
11. Patrona českého
Zigkmunda svatého
náleží, Čechove, vyzývati:
když k tomu svolíme,
tak jeho uctíme,
můž každý na pomoc čekati.